

Nro. 21.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Mártzius 13-ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

I tt bösegesen lefizette és fizetgeti még ma is Martzius, a' mivel Januarius adós maradt. — Egész Austriában 4—5 nyomnyi magasságú hó esvén ez előtt valami 8—10 napokkal, az óta hol lutskos hol pedig derék téli hideg napok víradnak ránk. Sok felől írják, hogy számos úasok eltévedtek, és a' mélly hófuvásokba süllyedvén, oda vesztek. — Béts utzáin alig győzik naponként több mint 1000 emberek halmokra hanni a' havat; és azt néhány száz szekerekkel hordják-ki a' belső városból szünet nélkül.

Ő Felsége méltóztatott az idevaló Csász, Kir.

egygyesült Evang. és Ref. Consistoriumnál eddig volt Secretárius Tek. Fridrik Urat elöregedett idejére nézve mindenkori hív szolgálatjáért öb forint elztendönként való penzióval nyugodalomra botsátani; Erdemes Hazánkfiát pedig Márton József Urat, (a' Német és Magyar Lexiconok Erd. szerzőjét) ugyan ezen Csász. Kir. Fő Consistoriumnál Első Notáriusá és egyfzersmind Második Secretáriusá kinevezni.

A' Fébr. 11-dikén esett napfogyatkozásról külömbkülömb tudósításaink érkeztek melzse-földekről. — Romából így írnak felölle Febr. 18-kán. A' Sz. Atya, a' Szárdiniai Királyi Familia, 's feles számú Kardinálisok 's itt tartózkodó Hertzegek, meg jelentek e. h. 11-kén a' tsillagnéző toronyban: hanem tsak néhány minutáig gyöpyörgödhettek benne, mivel vaflag homály borította az eget. — Az után tehát tsak egy és más tudományos befzélgetésekkel nyerte-meg, a' napfogyatkozás nézhetése helyett, ez a' ditső méltóságú társaság az időt.

„Nállunk (így írt egy Nápolyi tudósító Febr. 15-kén) a' 11-dikben esett nap fogyatkozás, egész lévén, tsak nem tsupa éjtzaka vala. Az ég azonközben itt is hományos lévén, kevés megjegyzéseket lehetett tenni. A' nép sok féle szerentsétlenséget jövendölt vala előre: de semmi veszély nem történt. Hanem a' következett éjjel történt valami, a' mellynek szomorú emlekezete sokáig meg fog maradni a' Nápolyi Kronikában. A' nép a' pársáng végét halzonra kívánván fordítani, vigadozással 's az utzákon való tsoportozással töltötte idejét. Hirtelen támad, kiáltás esik, hogy

a' fogják az egygyik tömlézből nagy számmal és véletlenül kiontották, az örzöiktől a' fegyvereket elvették, az utzákon a' strázsák előtt le és fel tsufolódva nyargódoznak, a' házak ablakaira lövöldöznek, 's több e' félek. Mind ezek felől pedig nem soká tulajdon szemeivel is meg gyözte magát a' sokaság. Az egész városban rettenetes zürzavar uralkodott. Sokak a' közönséges felprédáltatástól féltek. Hanem szerentsére derekasint kezdvén a' katonaság tüzelni a' gonoszokra, 's a' katonasághoz a' bátrabb polgárok között is magokat feles számmal hozzá tsatólván, a' tolvaj seregnek egy része az utzákon el hüllött, egy része elfogattatott, a' többek elszaladtak, 's az ólta üldöztetnek. Egyszersmind a' Pápa' somszéd vidékein is hir tétetett, hogy legyenek vigyázattal.

A' mi továbbá a' napfogyatkozást az Északi tartományokban illeti, úgy látszik, hogy az Északi lakosoknak ezen tekintetben kedvezőbb akart lenni az idő. Stockholm ből írják, hogy igen nagy hideg és tiszta ég lévén, olyan szépen látszott mind végig a' napfogyatkozás, hogy lehetetlen lett volna különben kívánni. — A' sok fókák is tisztán látszottak a' nap' oldalán.

Frantzia Respublika.

Páris városának Iskosihoz követezendő hirdetményt intézett a' Juslicz miniszter: „Polgárok! Az Anglia Kormányzékától zsóldba vétetett haramiák olly végtől jöttek Párisba, hogy megöljék az első Konzúlt. — Megtáfolhatatlan okokkal meg lehet ezt az átkozott ölzve esküvést próbálni. Már sokan meg fogattak ezen gonosz

tévők közzül, de ollyak is vannak még néhányan, a' kiknek nyomokba akadni nem lehetett. Az ő gonosz vezérjeiket Georget és Pichegrüt, 's néhány czimborás tárfaikat még ekkorig sem találhatta ki a' Politzia. Polgárok! légyetek, az azoknak nyomozásában foglalatos Politziának segítségére. — Azt kívánnya a' ti köz javatok és bódogságtok, hogy azokat az utálatos embereket, a' kik Frantzia Országot gyászba borítani, és szörnyű hazafiak közt való háborúba keverni igyekeztenek, a' Nemzet boszszúálló kezébe adjátok. A' törvénynek egyik tikkelye minden polgárnak azt parantsolja, hogy minden hozzájok bé szállott idegen embereket, 24 óra el forgása alatt, jelentsenek bé a' Politziánál. Most van az a' szempillantat, mellyben leg szorosabban meg kell ezt a' törvényt tartani. — Polgárok, magatokra vigyázzatok, és azoknak az utálatos embereknak, a' kik az egész világból való ki tsapatásra méltók vólnának, titkos szállást ne adjatok s. a. t.

Párisból, Februarius 22-ikén. Soult, Baraguay d'Hilliers, és több Fr. Generálisok, a' kik az úgy nevezett Angliai Frantzia armádiánál szolgálnak, örvendező leveleket küldöttek az első Konzulhoz, mellyekben arról tesznek jelentést, hogy az egész tábor el tölt azon való örömmel, hogy a' mostani veszedelemtől is meg menekndett az ő élete. De mind a' magok, mind a' tábor' nevében boszszúállásra kényszeritik őket. — Haladék nélkül való boszszúállásra méltók (ugy-mond) azok az átkozott, 's istentelen emberek, a' kik a' legnagyobb szerentsétlenségbe igyekeztenek Frantzia Országot ejteni, és az első Konzul méltóságos személyét meg ölni."

A' Konzularis testörző sereg, és az egész Párisi katona őrizet nevében, annak brigadiros Generálisa Berthier Caesar a' véle vólt több Stabalis tisztekkel együtt az első Konzulhoz menvén audientziára, így szollott: Polgár Első Konzul! Mi azért jöttünk, hogy a' Frantzia ország végső romlására koholt öszve esküvésnek ki nyilatkoztatásán való örömünket jelentsük. Te azon haramiákból álló öszve eskütteken, a' kiket a' mi ellenségünknek ministeriuma zsóldba vett, újobban diadalmaskodtál. Hogyha ezen gonosz emberek között olly férfiak is találtatnak, a' kik ennekelőtte ez ő hasznos szolgálatjokra nézve, a' Háza háladatofságára érdemesek vóltak, most ezen útálatos tettek által annak haragját, 's boszszúállását annál inkább meg érdemlik. Polgár Első Konzul! Kész a' te szolgálatodra a' mi életünk, és minden Frantzia Ország bölldogsága ellen tett ellenséges próbatételek ellen óltalom bástya gyanánt leszen a' mi testünk."

A' Haza, és az ő személye eránt mutatott hivségeket, következő módon köszönte meg az Első Konzul: „Respublikának vitézei, Tinéktek, kiknek védelmezésére bizta a' Frantzia nemzet magát, és a' mit ti végbe is vittetek nagy ditsőfféggel, minden más polgárok felett több okotok van azon veszedelmes complot ellen boszonkodni, melyet a' mi halálos ellenségünk, ezen anya városig bé tsusztatott. Akármelly hasznossan szolgáltanak legyen is ők a' Hazának, de mivel végtére az ő ahoz tartozó köteleltségeikről el felejtkeztek, és veszedelmes tanátsot koholtak az ellen, a' büntetést el nem kerülik. — Még harmad nappal enneke-

lötte azon otsmány 's esztelen planumot el nem hihettem; de végre kéntelen voltam annak való-ságáról magamat meg győzetni engedni, és ugyan ezen tekintetből az igazság útjára bizom a' dolgot. Az én kormányom alatt, a' Háza eránt leg érde-mesebb emberek sem maradnak büntetetlenül, ha esküvéseket meg rontják, és a' Háza ellenségeivel frigyet kötnek; és akár mint intselkedjenek az én személyem után, de valameddig illy hiv és vitez emberek lesznek körülettem, addig soha se bóldo-gúlnak gonosz feltételekben."

A' Journal de Paris nevezetű közönsé-
ges újság levélben nem régiben illy fontos kérdés fordúlt elő: Mi az oka, úgymond, hogy Bona-
parte ennyire üldöztetik, holott sok ideig sem-
mit sem félhetett a' vérszomjuhozó Roberspiere?
Ezen kérdésre illy felelet adatott: R o b e r s p i e-
é r t, úgymond, azért fogadta zsóldába Anglia,
hogy a' Frantziákat öldöffe, 's hazájokat végső
veszedelembe ejthesse. Ő mennél tovább élt, an-
nál több gonoszt mivelt, 's annál jobban meg-
felelt a' Londoni Kabinét tzélzásának. Tehát
épen nem lehet azon tsudálkozni, hogy az ő éle-
tének senki tört nem vetett."

Most Francia Országról egyebet el halgat-
ván, e' hármát említjük: 1) Hogy a' Tempeli fog-
házba tsukatott M o r e a u Generálnak 13 tzik-
kelyből álló kérdés terjesztetett eleibe, hanem az
ő azokra adott feleletei még nem hirdettek - ki. 2)
Hogy Generál M o n c e y, a' kire M o r e a u meg-
fogatása bizatott vala, és a' ki e' végre 50 fegy-
veresekkel küldődött - el az ő útjának elállására
P á r i s városa és G r o s b o i s közt vele ölzve

találkozván, kotsijába ült, 's ott mondta néki meg, hogy ő Status rabja legyen. Ezt halván Moreau, így kiáltott a' maga kotsisára: Kotsis az Abtey fog házba! Erre kotsisa így felelt: Más vigyen Uram! téged' oda, de én nem, 's azzal a' helyéről leugrott, elszaladt 's egynek a' nemzeti Gárdisták között kellett a' kotsis helyére felülni, 's őtet az Abtey fog házba vinni. — 3) Hogy a' Generál Moreau processusának ki menetelét senki sem tudhatta bizonyosan; arról mind azáltal senki sem kételkedhetik, hogy az egész Publicum azt kívánja, hogy ő a' maga ártatlanságát megmutathassa.

Midőn a' Politziai Biztosok a' Gen. Moreau' házában az irásokat petsét alá vették, a' felesége és anyóssa, még ezen nem igen illetődtek meg: hanem, mikor a' hintójat üressen látták haza érkezni, már ekkor mind ketten keserves sirásra fokadtak. Gen. Moreauné viselő; némelyeknek erőfítések szerint a' férjje' elfogattatásának hírére meghallván, idétlent szült: mások azt mondják, hogy csak elesett. De e' mind csak beszéd. — Hogy Bonaparte a' Gen. Moreau' ezen complótba való avatkozását igen sajnálja; hogy Bonaparténé annak megértésére, hogy Moreau is részese legyen az öszszeesküvésnek, megbetegedett; és hogy nem egy versben tette volna ezen nyilatkoztatást, hogy a' világon mindent oda adna, csak Gen. Moreau ezen dologban ártatlannak találta: mind ezek hasonló közbeszédnek is tartathatnak, hanem az is meg lehet, hogy nem fundamentom nélkül való. —

Két féle értelemben van a' közönség az eránt

a' tárgy eránt is, a' melly felett P i s c h e g r ü és M o r e a u egymásközt meghasonlottak. Némelyek azt mondják, hogy onnét támadott volna a' köztök való egyenetlenség, hogy Moreau nem akart volna 18 dik Lajos' eránt a' P i s c h e g r ü planumával egyenesen dolgozni. Mások azt állítják, hogy az ő elfogatott leveleik között egyben ezek 'a' izavai fordúlnak elő Gen. Moreaunak: — „Èn nem akarom Bonapartét orozva meg ölni; a' plánumnak tisztának kell lenni; majd meg látom én, hogy mit leszsz leg jobb nékem tselekedni “

Gen. M o r e a u a' jofzágában lévén midön meghallotta, hogy az ő Párisi házában lévő papirossait a' Politziai Biztosok megmotózták, azonnal befogatott, és olly tzéllal indúlt Párisba útnak; hogy önnön magát az Elöljáróknak általadja, és megvizgáltatását kérje. Ezen utjában találkozott velle szembe az ő elfogására küldetett Gen. M o n c e y.

Ezen nevezetes történetről méltó leszzen még a' következendő apróság környülállásokat is elolvasni. — Ex-Generál G e o r g e s az öfzszeesküvésnek felfedeztetődése előtt, mint fahordó, az ugy nevezett Thüilleriában a' mostani Konzuláris épületben tartózkodott egy időolta, várván az alkalmatosságot hogy az Első Konzúllal találkozáván, a' világból kiolthassa. Az Arena és Cerrachi megölettetésektől fogva gyülöli őtet megengesztelődhetetlenül. Midön egy alkalmatossággal a' hátról a' fát letévén előre hajlott volna, olyan helyre kapott a' kezivel, a' mellyből azt lehetett ki hozni, hogy talám megsérült az emelésben. A'

Házmester is így itélvén, segíteni akart rajta: hanem midőn tapogatta volna hogy holfáj, elhült rajta, hogy két piftolyt érzett ott lenni, a' mellyek gyanithatóképpen szoritották a' gonofz ember nadragát. A' gyáva embernek azonközben nem lévén a' Georges' megfogására bátorsága, lármát ütött: hanem ez, az alatt elillantott. Azután az épületben találtató minden tselédek vizsgálás alá vétetődtek, 's a' Georges Adjutánsa is közöttök találtatott.

Midőn a' Megtartó Tanáts az öfzfzeesküvés kinyilatkozásán való örömének kinyilatkoztatása végett egész sereggel az Első Konzúlhoz ment volna, annak Elölülője Berthollet ilyen foglalatú gyökeres beszédet mondott - el: — „

„Polgár Első Konzúl! Ezen Megtartó Tanáts a' maga hozzád való köfzöneteit szokta vala köfzönéségen elődbe hozni, hogy te a' Respublikának ditsőfféget szerezvén, böltselléggel és nagy vigyázással kormányozod. Most ellenben az a' bolfszankodás hozta azt ide, a' melyet ő benne az a' complot gerjesztett fel, mellynek Agensei Anglus zsoldon vannak. Nagy szomorúságára szolgál az emberiségnek, hogy egy nemzet fejeit annyira meg alacsonyúltni szemléli, hogy a' gyilkos öldökléft parantsolják. Igen gyengék azok, a' kiknek az ilyen gyalázatos dolog szabad. A' Megtartó Tanáts fájdalommal szemlélt a' haza' leg nevezetesebb óltalmazói közzül egygyet, az elvádoltattak között lenni. A' vádnak fontossága és a' körülállások szükségessé tették az ő eranta elővétetett eszközöket. Te, Első Konzúl! az elvádoltatottaknak a' Polgári Itélőfzék' eleibe való ál-

littatások által elkövetted azt, a' mit a' polgári személyes bátorság kíván. A' Megtartó Tanács azt kívánja, Polgár Első Konzúl! hogy te ennekutánna kevesebbé halgass a' te tsupa bátorságodra, a' melly minden veszedelmet meg tud vetni; és hogy ne fordítsd egész figyelmeteliségedet a' közönséges dolgokra, hanem kiméld meg annak egy részét a' te tulajdon bátorságodra, a' melly egyszer mind a' haza' bátorsága is.

A' Konzúl ilyen szavakkal felelt: — „

„Attól a' naptól fogva, hogy első Magistratus tisztségre jutottam, sok versbéli complotok forraltattak az én életem ellen. A' táborban nekedvén - fel nem sokat gondoltam soha azon veszedelmekkel, a' mellyektől nem féltem.

„Hanem, midőn azt meg fontolom, hogy mi tsoda állapotba volna ez a' nagy nemzet helyhez tetve mostan, ha az utóbbi öszfesküvés végre haj tódhatott volna, már ekkor meg nem tartóztathatom magamat a' mély szomorúságtól és megilletődéstől, mivelhogy ezzel az öszfesküvéssel a' Frantzia népnek ditsőffége, szabadsága, 's egész jövőndő létele ellen vólt a' tzelezés.

„Már régóta lemondottam a' magános életnek gyönyörüségeiről. Egész életem béli szempillantataim azon köteleltségekné bétöltetésekre fognak fordittódni, a' mellyet hivatalom és a' Frantzia nép kívánnak töllem.

„Az egek gondját fogják viselni Frantzia országának, és a' gonoszok által forraltatott complotokat semmivé teszik. A' lakosok legyenek tsendességben. Az én életem addig fog nyulni, míg a' nemzetnek arra szüksége leszen. Hanem szüksé-

gesnek itélem hogy tudgya a' nemzet, az ő szeretete és bizodalma nélkül nékem az életben semmi vigasztalásom nem lenne, 's minden tziel nélkül való is fogna az lenni."

A' Temple nevű épületben nem tsak Gen. Moreau, hanem a' több elvádoltatottak is minnyájan különkülön szobákban tartatnak fogva. Nagy vigyázás van rájuk, hogy senkivel ne beszélheszenek, és senki semmit tudtokra ne adhasson. Mielőtte az Itélőszéknek általadattatnának, annakelőtte nyóltz napokkal közleni fogják mindenikkel irásban a' vádnak minémiségét.

Gen. Moreau Febr. 16 kán délután az Első Konzúl', néhány Ministerek', és Senátorok' jelenlétében, kérdeztetett ki a' Frantzia fő itélő Biró által, melynek alkalmatóságával minden ellene előhordatott dolgokat tagadott, azt is lehetetlennek állítván egyebek között, hogy ő és Pichegrü azon egy complótnban lehettek volna, úgymint a' kit bizonyos idővel ennekelötte ő Moreau az Országglószék előtt el árult vólt. — Az ölzve esküteknek Paristól fogva egész a' tenger partokig vóltak biztoffai a' falukon, a'hol vagy magok tartózkodtak az ölzveesküdtek, vagy az ő szüleményeik, és ugyan ezért a' régi Normandiában és Picardiában sokan is fogattattak el. — Majd minden Vendégfogadóknak megvizgáltattak, és a' kiköltöztek közzül lokan a' kiknek kegyelem, és hazájokba való visszamenetel engedtetett, most újra árestáltattak.

Erről az ölzve esküvésről annyit és annyi féleképpen beszélnek, hogy igen nehéz a' sok közzül az igazat kifzemelni. — Roland nevű Párisi Polgárról ilyen két féle tudósitást olvasunk: Pol-

gár Roland, (ily szól az egyik tudósítás) éppen a' theatrumból való kijötében fogatott meg, és Státus Tanácsos Reálhoz vitetett, a' ki kérdvén tőle, hogy tudná e', miért fogták el? azt felelte, hogy telyességgel nem tudja. — Hát valami gyanús személyeknek nem adott é a' házánál szállást? Pichegrü, felel Roland, mint régi Barátom szállást kérvén a' napokban nállam, azt tőle meg nem tagadhattam — hát a' szekereát által adta e' sokszor Pichegrünek hogy Moreauhoz mennyen benne? ezt tagadván Roland, megintetett, hogy vigyázzon magára, mert a' kotsiffa, a' ki az előtt csak két órával árestáltatott, már mindent kivallott volna — így hát, felel, nem tagadhatom. — Azután így szóllott Reál, Rolandhoz: Te ugyantsak kétszer vagy háromszor adtad a' szekeredet által Pichegrünek, hanem ő béres kotsiban (Fiakkerben) mindennap megjelent Moreaunál — a' Fiakkeren ugyan csak a' Magdalena templomáig, innét pedig gyalog ment bé Moreauhoz s. a. t. — halván Roland ezen környülállásokat, annyit kivallott, a' mennyit talám Reál sem várt volna: nevezetesen hogy Pichegrü megbofszankodott volna Moreaura azért, hogy a' levelében, mellyet hozzá Londonba küldött azzal biztatta volna, hogy tzeljoknak elérésére, már minden jó kélzületek megvagnak tétettve, 's hogy a' táboroknak, a' Megtartó Tanácsnak, és a' törvény hozó gyűlésnek tagjai többnyire az ő részén vólnának, holott megérkezésekor, mind ezeket ellenkezöképpen találta. —

A' másik tudósítás szerént ugyan ezen Roland ártatlannak íteltetett, és elbotsáttatott, azzal ment.

vénki magát, hogy ötöt Pichegrü megtsalta, midőn azt mondotta, hogy ő azért tért vissza hazájába, hogy magát azon kiköltöztek laisromába bé irassa, a' kik hazájoktól kegyelmet, és hazájokbaváló bévétettétét nyertek.

Páris, Febr. 29 kén. Ma ilyen fontos hirdások olvastatnak a' Moniteurben: — „

„P i s c h e g r ü tegnap reggeli három órakor a' Chabanais nevezetű utzában elfogattatott. Az az előtt való éjjel a' Vivienne nevezetű utzában hált. Az előtt néhány napokkal a' Pantheon táján tartozkodott; a' szállását gyakorta változtatta. Egy-egy meghálása sokszor belé került 12—15 ezer Livrákba. Egy Politziai Biztos hat válogatott katonákkal egygyütt, olyan hirtelenséggel ment-bé hozzá, hogy sem a' piftolyoknak sem a' hegyess törnek, a' mellyek éjtzakánként az asztalán szoktak vólt állani, hasznokat nem vehette; tsakugyan védelmezni akarta magát; egy fertály oráig küszködött a' katonákkal. Az ő állapotján való szánakozásra is próbálta felíndítani őket; hanem így felcst néki az egygyik: — „

„Indúlj! mi többé téged' nem esmérünk, az Angliai aranytól megtsömörölve jöttél ide; helyette való orozlóvá (sikáriussá) tettetted magadat; a' ki hazáját elárúlja, megszünik Frantzia lenni.“ —

„A' Státus Tanáts egy törvény projektomot küldte tegnap megerőssítettésért a' Törvényhozó Gyűlés' eleibe, a' mellynek ebből áll summás foglalja: hogy azok, a' kik Georget, és az ő 60 társait, az Anglus zsóldon lévő haramiákat, a' kik Páris várossában és ennek környékein tartozkod-

nak, hasonló büntetéssel büntetődjenek. Éjjel senki közülök ki nem ronthat a' városnak linéáinál; nappal pedig az arra kirendeltetve lévő személyek a' kimenő idegeneknek paszizusaikat szemesen megvizsgálják: e' szerént telyefséggel ki nem lophatják magokat Párisból a' haramiák, és el nem kerülik a' büntetést, a' melly őket várja. A' lakosok magok is el nem fogják múlatni azon helyekről a' Politziának jelentést tenni, a' hol a' haramiákat lappangani gyanítják."

Olasz Ország.

Bolognából Febr. 15. kén. Ide való tudós Professort Aldinit, a' ki egynéhány tudós könyvetskéket adott ki a Galvanismusról, 's azok által nagy hirt és nevet szerzett Európában magának, egy arany medallióval, emlékeztető pénzel, 's tulajdon kezével írott levelével tisztelte meg a' tudományokat és Tudós embereket nagyon betsüllő Maximilian József Baváriai Vál. Fejedelelem, mellyben a' Galvanizmussal való próba tetteknek további folytatására serkengetni kívánja. Egyfersmind egy olly diplomát küldött nékie, melly által ő a' Monackiumi tudós Társaságnak tagjává tétetődött.

Livornóból Febr. 22 ik napján. Az Olasz Országban lévő Frantzia katonaság, lassan lassan a' tenger partok felé utazik, hogy ekképen azon ponthoz, melly eleibe van téve, annál közelebb lehessen. Ambár tsak nem száz ezer e berre megyen már annak itt a' száma, mindazáltal még most is több hadi nép váratik Frantzia Országból.

A' Fr. Kormányzék rendelkezéséből minden Livornói kikötő helyben találtatott szállító hajókat letartóztattak, kétség kívül oly feltétellel, hogy azoknak hasznát vehessék maga idejében. A' Francia Kormányzéknek ezen intézete nem kevés kárára van a' tengeren való kereskedésnek.

E l e g y e s D o l g o k .

Azok a' Lengyel és Német nemzetbeli még életben maradt katonák, a' kik a' Sz. Domingo szigetében Fr. Generál Rochambeau vezérlése alatt szolgáltak, hadi fogságokból leendő ki szabadulások végett, Jamajkában, Anglus zsóldba állottak. — Krim' i á b a n, a' Fekete Tengerbe nyúló Odefsai kikötő helyben, számos hadakozó és szállító hajók készítettnek ki, mellyek a' jövő tavaszkor számos hadi néppel meg terheltetve, a' Közép tengerbe küldetnek. — A' Fényes Portánál volt, de onnan vissza hivattatott Anglus követet Lord Drummondot a' fél hóld tizerü vitézi Rendbe való bé vétel által tisztelte meg III. Sélím Zultán. — Azon négy Portugallia Országai hadi tisztek, a' kiket az Algiriai Korsárok, (tolvajok, tengeri haramják,) Portugallus hajókon, két ezredővel ennekelötte el rablottak, nem régiben, Algiriában, valamelly tsekély hibájokért, halálra ítéltettek. — A' fejekre mondott halálos szententziát az Algiriai Kormányzék meg változtatván, 800 at üttetet egyiknek egyiknek a' talpán, mely büntetés ezerszer is keservesebb a' halálnál, és ritka, a' ki csak 100. at is ki álhasson életben. — A' Franczia szolgálatba lépett, 16000 ember-

ből álló Helvétus négy regementnek, tulajdonos Generálissává Bonaparte Lajos tétetődött.

* * *

Leg finumabb Spanyol fajta Kosoknak eladattatásokat illető Tudósítás.

A' Magyar országon Nyitra Vármegyében Morva ország határa mellett lévő Holic si, Cs. K. Uradalomban, feles számú Kosok fognak, nyiretlen, Aprilisnek 23-dikán dél előtti 9 orától fogva a' következendőkön, közönséges kotyavetye által kész fizetésért eladattatni. Minthogy ezen uradalomban találtató juhnyájának nagy tökéletességre vitetett megnemesítettések már közönségesen léven, további ajánlás nékie nem kívántatik; és minthogy a' Kosok 1, 2, 5, 's 6 darabonként adattatván, mindenek a' magok szükségekhez alkalmaztatott számmal vásárolhatnak, 's e' mellett ezeknek finumságok és megnemesedések felől egész megeledeffel meggyőződhetnek: ilyen módon az ő Császári Felsege Kegyelmes tzelezésának is elégtétetődik, minthogy ezen leg finumabb juhtar-tállal való majorkodás által, a' gazdaság ezen fontos részének közönséges tökéletesülése, melzire kiterjesztetik.

Azok tehát, kiknek a' vásárláshoz kedvek vagyon, a' meghatározott napra és helyre illendőséggel meghivattatnak —

A' Cs. K. Familiai Uradalom
fő Kormányozó Hivatala által.